

TUR- CYKLIS- TEN

2

1978

Ivar & Mai-Britt ved Jørn Utzon's operabygning i Sydney

JORDEN RUNDT

Den fede strøm af postkort fra Ivar og Mai-Britt til Johan Knudsen fortsætter med uformindsket styrke. Vi iler med at delagtiggøre vore trofaste læsere i globetrotternes seneste eventyr.

12/3 1978 Takua (nr. 23).

Kære Alle.

Vi forlod Bangkok og cyklede nedad Malaccahalvøen. Vi cyklede igennem ananas- og rismarker, kokos- og gummiplantager. Vi holdt nogle dage i Nakorn Pathom hos en servasvært og 1 dag i badebyen Hua Hin, hvor vi badede i den Thailandske Bugts bølger. Turen fra Chumphon over det 200 m lave pas til Ranong på vestkysten var den smukkeste strækning siden Nepal. Vejen bugtede sig gennem kokosplantager og vi stoppede en gang i timen og fik slukket tørsten hos små købmænd, der også havde borde og bænke, hvor vi kunne hvile. Temperaturen ligger omkring de 35°C. Vi kører tit forbi overkrøt slanger, så vi foretrækker at bo på de billige hoteller fremfor teltet. Til gengæld måtte vi en dag køre 120 km. for at komme til det næste hotel. Mai-Britts baghjul bliver ved med at knække 1 - 2 egere om dagen. Vi spiser som regel på markedet, hvor man ved små boder får en ret mad for 1,50 kr. Vi har også fået lært at spise med pinde. Vi er nu 130 km. nord for Phuket og 780 km. fra Bangkok. Vi passerede 15.000 km for et par dage siden. I dag badede vi på vejen og fik samlet nogle flotte muslingeskaller. Da vi nåede hotellet efter 126 km. var det optaget, men vi har fået lov til at ligge på gulvet i en forstue. God påske og kærlig hilsen,
Ivar & Mai-Britt.

27/3 1978 Alor Setar (nr. 24).

Kære Alle.

Vi slappede af på stranden på sydspidsen af paradisisøen Phuket. Vi boede i en teak-træshytte med vægge af glettet bambus 50 m. fra vandkanten. Der lå en restaurant, hvor vi fik mad til næsten ingen penge. Vi havde behov for at slappe lidt af, fordi vi havde cyklet i 9 dage, og til sidst kunne vi ikke udholde lyden af bilhorn mere. Omtrent hver anden bil dyttede af os, uanset om bilen kom forfra eller bag-

fra. Stranden var dejlig og vi badede ofte i det krystalklare vand. Vi cyklede videre og holdt 20 km. før Phang Nga, hvor vi sejlede ud med en båd i bugten, hvor klipperne stod lodret op af vandet. Vi sejlede under en af klippeøerne igennem en kort grotte. Fra Phang Nga fortsatte vi til Hat Yai, som er den største by i Sydthailand. Da vi kom, kørte der 5 højtalervogne rundt og reklamerede for hver sin biografilm. Om aftenen blev en af gaderne lukket, og der blev sat små boder op, hvor man kunne sidde ved borde og få billige madretter. Efter 2 dage i Hat Yai kørte vi til grænsen, hvor vi kom ualmindelig let igennem. Grænseposterne lå 23 km. fra hinanden. Vi sov i en kinesisk kirke i Changlun ved Malaysias grænsepost. Salmebøgerne var på kinesisk og vi sov på kirkegangens gulv. I dag kørte vi til Alorsetar, hvor vi mødte Carlsbergs folk og fik Carlsbergbluser. Vi havde skrevet til dem på forhånd, og de giver os ca. 500 kr. for at køre med bluserne her i Malaysia.

Kærlig hilsen, Ivar & Mai-Britt.

12/4 1978 Kuala Lumpur (nr. 25).

Kære Alle.

Vi cyklede Penang øen rundt og badede undervejs på de dejlige strande. Vi cyklede over et lille pas og havde en smuk udsigt over kokosplantagerne. Vi fejrede vort 1 års jubilæum i officersmessen på den australske luftbase i Butterworth, hvor vi besøgte en læge. Vi fik engelsk bœf og champagne. Om eftermiddagen havde vi fået vore kondital testet til 49 (Mai-Britt) og 53 (Ivar), og vi kom derved begge i næstbedste gruppe af 6. Jeg har tabt 13 kg siden starten mens Mai-Britt ikke har haft noget at tabe. Det første år kostede os ca. 25.000 kr + ca. 3 - 4.000 kr. i Danmark til sygeforsikringer. Det er ellers alt incl. for os begge. Vi får tor-dennejv hver eftermiddag og bliver ofte drivvåde. Det gør ikke så meget, når det er 30° varmt. Vi fik en dejlig modtagelse på de danske plantager ved Telok Anson, hvor vi blev i 3 dage. På de 160 km² store kokospalme-, oliepalme- og kakaoplantager beskæftigede de ca. 5000, hvorefter de 6 - 7 var danskere. Vejene i Malaysia er gode, hovedvejene er dog for smalle og for stærkt trafikerede til, at cyklister har

en chance. Vi cykler derfor ad smukke biveje gennem gummiplantager, kokosplantager og jungle. Flere steder er vi blevet færgget over floderne af små færger. Vi nåede Kuala Lumpur i går og besøgte undervejs Carsbergs bryggeri, som støtter os i Malaysia. Da vi desværre er lidt bagud med postkortene, er dette først skrevet og sendt d. 23/4.

Kærlig hilsen, Ivar & Mai-Britt.

2/5 1978 Jakarta (nr. 26).

Kære Alle, først tak for brevet, som vi fik i dag. Tillykke med huskøbet (Johan Knudsen har fortalt det til alle, som gider lytte, men skulle der alligevel være enkelte desorienterede, kan vi oplyse, at det er JK, som har købt hus. Red.). Vi bringer herefter et teknisk afsnit på hvert postkort. Men først lidt nyt. Carlsberg afholdt et pressemøde, hvor 12 - 15 journalister kom. Carlsberg betalte derefter resten af vort ophold og mad i 4 dage på et luksushotel i Kuala Lumpur. På vejen til Singapore skød vi genvej og pludselig endte vejen ved en bred flod. Vi tog bagagen af, og en robåd sejlede os over. Vi var i avisen igen i Singapore, som nærmest er et stykke Europa i Asien. Levestandarden er den højeste, vi har set i Asien. Vi er nu nået halvvejs km-mæssigt, og efter 5 dage sejlede vi til Jakarta. Det var en lidt slem tur, idet vi først skulle med en 80 personers båd til en lille indonesisk ø og så med pram til det store passagerskib, hvor vi kom op ad en trappe på skibssiden. Teknik: Vore Michelin bagdæk holder fra 560 - 4850 km med et gennemsnit pr dæk på 3290 km udregnet på 10 dæks baggrund. Fordæk: Michelin 32-630 Speed klarer fra 8180 km til 9250 km og det sidste cykler endnu. Gennemsnittet er 8550 på 4 dæk. Bagfælge: Siden vi skiftede Mavic fælgene i Tyrkiet (4500) km kørte jeg 9900 km på den nye, som en bil ødelagde i Bangkok. Mai-Britt har knækket 14 eger på de 3000 km fra Bangkok til Singapore, og denne fælg kørte således 13200 km, men ialt knækkede 27 eger på denne strækning. Jeg skal have bygget et nyt baghjul til Mai-Britt før vi kører herfra. Vi har smurt krankene 3 gange nu, og vi kan nu ikke skille dem ad i højre side, men det er nu heller ikke nødvendigt. Ruten herfra igennem Java til Denpasar på Bali cykles som planlagt. Derfra som planlagt til Darwin' Brisbane, Sydney og Melbourne. Vi venter at nå Rådhuspladsen i marts 1979. I dag fik vi at vide, at Dumex

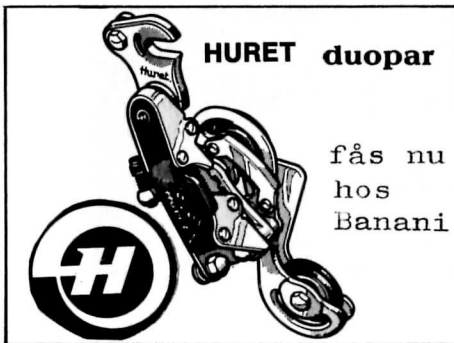
Indonesien vil sponsore os med 1100 kr. i Indonesien.

Kærlig hilsen, Ivar & Mai-Britt.

14/6 1978 Pine Creek (nr. 27).

Kære Alle.

Vi havde en god tur igennem Java til Bali. Vejene var dog fulde af huller, og meget ujævne. Det var varmt med 30-35°C, og kun meget lidt regn. Det var nemt at finde små hoteller, og 2 gange sov vi privat hos javanesere vi mødte. Vi blev sponsoreret af Dumex og deres repræsentanter viste os rundt i deres byer. Landskabet var meget smukt med rismarker i plateauer og langs med vejene gik javanesere med åg, som de bar mange ting med. På Bali så vi en kremations festival, hvor de først gik i et km-langt optog, og senere brændte de døde. Vi besøgte også et vulkankrater, hvor der var en stor kratersø og en flot udsigt til det rygende krater. Vi fik købt en del gode souvenirs på Bali, og vi synes at vore 6 dage på Bali har været nogle af de bedste på turen. Vi fløj til Darwin i Australien, og efter en travl uge med udstyrsreparationer, planlægning og klargøring startede vi sydpå igennem savannen. Vi er begyndt at sove i telt igen, og det er nu meget rart. I overmorgen bliver vi udsendt i fjernsynet i et kort interview. Der er til tider 100 km mellem husene i denne del af verden. Vi fik nye slanger i baghjulene. De er 2-3 mm tykke i gummi, og skulle forhindre punkteringer bedre. Det gør de også. Samtidigt i Darwin fik vi lov til at låne cykelhandlerens værktød, hvor vi skiftede 14-15-16 gearhjulene for 2. gang på turen. Bageste halvdel af min bagagebærer var brækket af på Java, så vi fik den svejst på igen. TA-isol flaskerne er ikke særlig virksomme, idet der som regel går en time eller 2 før man begynder at drikke vand, og på det tidspunkt er vandet blevet varmet op. De slider også deres holdere af titanium, specielt de nederste (red.anm.: Ivar og Mai-Britt har 2 flaskeholdere hver, nemlig over og under underrøret), og det efterlader en sort ring på TA-isol-flaskerne. Campagnolo flaskerne er af blødere materiale, og derfor uden disse problemer. Mine bagbremser er ude af funktion. Den ene arm er umulig at få af, og den kan ikke drejes uden stor modstand. Vi har ikke haft punkteringer siden vi forlod Jakarta.
Kærlig hilsen, Ivar & Mai-Britt.

HURET duopar

fås nu hos Banani

HÅNDBYGGEDE

BOB JACKSON
R. E. W. REYNOLDS
GREBART

TANDEM- TUR- RACER- OG SPORTSCYKLER

GREBART-CYKLER, Hjortekærvej 155

Campagnolo

MOTOBECANE CYKLEN

touring og sport

VÄTTERNRUNDAN

Motionscyklisternas blå band

MOTALA

16-17 juni 1978

Arrangörer: Motala AIF och Motala Tidning

Det hele startede med, at der forrige år havde været nogle få stykker oppe og køre Vätternrundan. De pågældende talte så godt om arrangementet, at flere efterhånden også fik lyst.

På klubmødet d. 14/3 1978 vistes filmen om dette store motionscykkeløb på 300 km. Der var stort fremmøde og mange besluttede sig for tilmelding. Der blev drøftet mulighederne for fællestransport til Motala. Togrejse blev overvejet, men af hensyn til cyklerne blev man enige om, at bustransport ville være det bedste.

For at buskørslen kunne være rentabel, skulle vi helst være omkring 20, således at vi kunne komme frem og tilbage for ca. 200 kr. pr. næse. Dette lykkedes, og fredag morgen d. 16. juni i et skønt sommervejr samledes 21 forventningsfulde cyklister ved hovedbanegården. Vi havde lejet en 53-pers. ny handicap-bus fra John Madsens Busstrafik i Rågeleje. Halvdelen af sæderne var fjernet for at give plads til 19 cykler og 1 tandem. Læsningen gik

let og problemfrit og kl. 8 kørte vi ud af byen på vej mod Helsingør. Vi kom over med DSB-færgen, og så gik det nordpå gennem det svenske landsskab med store granskove og røde træhuse. Vi skulle køre ca. 350 km i Sverige, så det var nødvendigt med et par pauser undervejs. Den medbragte frokost blev indtaget ved en rasteplass ca. halvvejs til Motala.

Nogle af deltagerne i busrejsen skulle ikke deltage i selve Vättern Rundt, bl.a. Hans Verner og Lise, som blev sat af lidt nord for Huskvarna, men vi andre fortsatte til Motala, hvortil vi ankom omkring kl. 17.

Overalt vrømlede det med cykler: på bilernes tagbagagebærere, i busser, ja selv i campingvogne var der anbragt cykler. Der var ingen tvivl om, at et større cykelarrangement var forestående.

Der var også tilmeldt ca. 8.200 deltagere, som skulle sendes afsted på den 300 km lange rute i grupper på 55 med 3 min. mellemrum fra kl. 20.30 fredag aften til kl. 03.54 lørdag morgen. Jeg skulle selv starte med en gruppe kl. 03.27, og som for så mange andre gjaldt det derfor om at komme i seng i ordentlig tid.

Kl. 2 kimeede vækkeuret. Det var lige begyndt at lysne. Men vi iførte os cykeltøjet, smurte fedt i bukserne og spiste morgenmad, snakkede vi om hvor koldt det mon var. Skulle vi køre i træningsdragt? eller turde man vove at køre i korte bukser fra start. Nogle ville gøre det for at blive fri for at slæbe på overtrækstøjet, når det nu blev varmt i løbet af formiddagen. (Det blev aldrig rigtig varmt den dag).

Vi besteg cyklerne, (som vi nu skulle sidde på i de næste 10-13 timer netto) og kørte mod startpladsen beliggende i Vintergatan. Gadens navn passede godt må man sige. Nej, hvor var det dog koldt, jeg vil tro omkring 5 gr. Det var så koldt om fingrene, at det kneb med at skifte gear. Fingervanter kan derfor varmt anbefales, og vi var nogle stykker, der var glade for træningsdragten, det var slet ikke for meget - hele dagen. Det var også den koldeste nat i de 13 år løbet er blevet kørt, så koldt, at vandet i flaskerne fros om natten ved Jönköping.

Nå, men inden vi så os om, var vi på vej ud af Motala by med motorcykleskorte. Vi fandt hurtigt sammen i de rigtige grupper, som er altafgørende for at en så lang tur skal lykkes. Vi kørte og vi kørte. Snart overhalede vi den bagreste del af den forankørende gruppe, men inden længe blev vi selv overhalet af de hurtigste i den efterfølgende gruppe. Men på grund af rygnumrene kan man følge med i, hvordan man ligger i løbet.

Vi havde en frisk NØ-vind, så de første 120 km ned til Jönköping gik let og elegant med en gennemsnitsfart på ca. 30 km/timen. De hurtige lå helt oppe på 40 km/timen. Det gjorde godt med lidt varm blåbærssuppe ved depoterne Håstholmen og Gyllene Uttern inden vi omkring kl. 07,50 gik ombord i pølserne med kartoffelmos og saltgurker ved depotet i Jönköping. Tænk at skulle lave kartoffelmos til 8.000 !

Nu begyndte vanskelighederne. Vi fik modvind, og der kom nogle meget lange bakker. Så er det man sidder og spekulerer på, om man nu kan klare hele distancen. Jeg havde for mit vedkommende aldrig prøvet at køre 300 km på én dag - og de næste 140 km var i en kold NØ-modvind ! Ved næste depot i Fagerhult (144 km) havde jeg mine tvivl med hensyn til muligheden for at gennemføre. Efter blåbærssuppe, bolle og et lille hvil kom vi dog afsted igen, og omkring middagstid nåede vi depotet i Hjo, hvor vi skulle spise varm mad. Desværre for os lå vi sidst i arrangementet, således at maden var ved at slippe op, da vi kom frem til bordet. En ting som ikke burde ske, når arrangørerne nøjagtigt vidste, hvor mange der var startet fra Motala. Nå, men vi fik da noget at spise og bag efter 1 time på ryggen i solen for ligesom at blive strakt lidt ud.

Vi kom på cyklerne igen, og det gik bedre end ventet. Da vi nåede den gamle fæstning i Karlsborg, havde vi kørt 214 km, så nu var det til at se en ende på. Men der var dog endnu 46 km tilbage inden vi kunne runde Vätterns nordligste punkt (og få medvind). I Karlsborg og ved de efterfølgende depoter var der gang i massagen. Mange begyndte nu også at blive lidt ømme bagi.

Kl. 18 nåede vi vendepunktet, og nu gik det uden problemer mod Motala. Kun ca. 40 km tilbage men med nogle kraftige stigninger undervejs, som dog ikke voldte de problemer mange af os havde frygtet. Vi var endda i stand til at køre op ad bakkerne, hvor adskillige nu var begyndt at gå.

Kl. 19,50 kom vi i mål efter ca. 16,5 time, hvoraf vi havde siddet i sadlen i ca. 13 timer. Synes man selv at det er en præstation, bør man erindre, at mange kørte turen på ca. 12 timer, ligesom ca. 1/3 af deltagerne gennemførte på almindelige cykler (3-gear eller helt uden gear), og vor egen busrejsekammarat den 73-årige Jens Jensen gennemførte på ca. 17 timer.

HJORTEKÆRSVEJ 155 - 2800 LYNGBY
TELEFON 88 68 84 - GIRO 12 07 69

BANANI SPORT

Cyklen - der er kælet for

Vigerslevvej 35 Telefon 300420

Verdensmærket

i

Gearskifttere.

RITTER CYKLER

Lyngby Storcenter 88
tlf. (02) 87 66 01

Men man kører jo også kun turen for overfor sig selv at bevise, at man kan køre 300 km på cykel på én dag. Mange anser dette for umuligt, men det er det altså ikke, blot man er i en nogenlunde god træning og har en god let cykel.

Efter ankomst til mål afleverede vi rygnummeret og fik vor erindringsplakette til minde om turen.

Alle sov vist godt den følgende nat.

Søndag formiddag kl. 10.30 samlede vi på det aftalte sted, og turen gik atter hjemad, mens mange fik sig en ekstra lur ovenpå gårsdagens strabasser.

Vi ankom til København kl. 18.30, mens det endnu var en dejlig sommeraften. En herlig, hyggelig men også anstrengende tur var slut. Men måske kan den gentages næste år, hvis tilstrækkelig tilslutning kan opnås.

Ernst M. Rasmussen

Roarsvej 3

FALKE CYKLER

07-1949 33

Frederiksberg

Fagmæssig betjening og
1. kl. reparationsværksted

RANNJE SPORT

TUR -
SPORTS -
CLUB -
RACER -
CYKLER

MANGE MODELLER
- RIMELIGE PRISER

PREBEN RANNJE
ENGHAVEVEJ 21 (01) 24 12 95

VORT IMAGE

Det er med nogen misfornøjelse, vi må konstatere, at vort omdømme i bredere cyklistkredse slet ikke er godt. De talrige "vittigheder" og skoser, der er kommet os for øre, bekræfter desværre alt for utvetydigt denne tingenes sørgelige tilstand.

Personer, som tror på og kæmper for en sag, bringes naturligvis ikke ud af balance af sligt, men når man nu fra fru Elise Weng må høre, at hun og en kreds af ledende medlemmer fra Dansk Cyklist Forbund, åbent (og frisende, tør man formode) omtaler os som "fanatikere", ja så er målet fuldt.

Vi er ikke fanatikere, vi er idealister organiseret i en klub med det idealistiske formål at udbrede kendskabet til cyklen både som transportmiddel og som sportsredskab. Indenfor rammerne af denne målsætning udfører vore medlemmer for egne midler værdifulde og kostbare forsøg både med henblik på forbedring af cyklen og for at finde generelle løsninger på de almindelige problemer, cyklister gang på gang står overfor. Resultaterne af denne målrettede forskning stiller vi vederlagsfrit til rådighed for offentligheden.

For nærmere at belyse arten af vore eksperimenter, skal vi i det følgende informere om 2 projekter, som under vanskelige vilkår blev gennemført og afsluttet under AIT-rallyet i Harrogate dette år.

Vort skattede medlem og kasserer Hans Verner Neumann udførte med fare for at miste både helbred og logi en bunden projektopgave med arbejdstitlen "Kogning af risotto over åben ild på hotelværelse".

Det er jo en problemstilling, enhver cyklist vil nikke genkendende til.

HVN anvendte som brændstof dele af hotelværelsets væg-til-væg tæppe og meddelte, at et tæppeareal netop så stort, at sporene med held bagefter kan skjules med en papirkurv el.lign. er tilstrækkeligt til at opvarme een portion inkl. parmesanost til kogepunktet. Endvidere anbefaler HVN krydrede italienske retter, som i høj grad beriges af den pikante bismag af vinylchlorid-dampe.

Ved et heldigt slumpetræf fik HVN som biprodukt af sit forsøg farten af, at man kan nedsætte vindmodstanden kendetligt ved at afbrænde hårene på håndryggen samt

STRONG LIGHT

dele af frisuren, og HVN agter at hellige sine fremtidige eksperimenter til dette fænomen, som han tilskriver hele æren for, at han kunne gennemføre 100-miles ruten nogle minutter hurtigere end udføreren af det næste eksperiment, som skal nævnes.

Forfatteren af denne leder, redaktør m.v. Steen Hommelhoff Jensen gennemførte med fare ikke kun for liv og førlighed, men også med fare for at beskadige sin cykel, et forskningsprojekt med arbejdstitlen "Trafikikkerhedsmæssige konsekvenser af oversprøjtning af cykel og cyklist med et tyndt, men dækkende lag kogøgødnig". Inspirationsen til projektets ikke helt almindelige emne fremkom ved en tilfældig men usædvanlig heldig kombination i tid og rum af 1 bunke kogøgødnig, 1 hurtig og hensynsløs bilist, 1 cyklist.

Af de mange konsekvenser, der blev observeret, er der især grund til at nævne, at fælgbremsernes virkningsgrad nedsattes med ca. 75% så længe kogøgødnigen er våd, hvilket den i England meget vel kan vedblive at være i ugevis, samt at en forfælsket fluesværms hurtigt og i katastrofalt omfang nedsætter cyklisterens muligheder for at orientere sig. Vi kan derfor ikke anbefale kogøgødnig, og vi tilråder danske cyklister ikke at anvende det, selv om de herved måtte risikere at virke afstikkende i forhold til den indfødte befolkning.

Det er sørgeligt, at den indledningsvis nævnte kreds af personer tilsyneladende ikke kan begribe, hvad vi er, og hvad vi står for. Ud fra vort personlige kendskab til disse personer vil det nok være nærliggende og naturligt at påpege, at vort virke blot er een af mange, mange ting, de ikke begriber, men det er ikke hele sandheden. Vi har også selv en del af skylden - vi har svigtet ved ikke at informere om vore mål og midler på en måde, så selv de mest ignorante personer kunne forstå det. Vi har simpelthen et kommunikationsproblem.

Det er redaktionens opfattelse, at vi snarest må give os i kast med dette kommunikationsproblem, og at vi med held vil kunne begynde med at give vor klub et nyt og karakteristisk navn.

"Turcyklisterne" er ikke alene misvisende, det er også intetsigende, og vi foreslår at det udskiftes med "Institut for Eksperimentel Bicyklisme".

Steen

"BREDERE CYKLISTKREDSE"

I overensstemmelse med de presseetiske regler præsenterede redaktionen lederen "vort image" for de deri angrebne "bredere cyklistkredse". Disse, personificerede af fru Elise Weng, har desværre fortolket dette som en opfordring til at skrive en artikel om problemet. På trods af åbenbare mangler ved artiklen, der er dels tal om formuleringsproblemer, dels om det kelige forhold, at artiklen omhandler andre problemer end vort omdømme, bringer vi alligevel artiklen her, ikke mindst fordi vi er i stofnød, og idet vi på forhånd undskylder for det ubehag, vi hermed forvolder læseren.

Fru Elise Weng mere end antyder, at vi vil forsøge at latterliggøre hende ved en "redigere" artiklen. Vi kan naturligvis forsikre læseren om, at den eneste manipulation, hendes udgydelser er blevet udsat for fra vor side, er den, at vi har rettet de mest pinlige stavfejl. Den for artiklen så karakteriserende, håbløse syntaks og semantik står helt for fruens egen regning.

ANGÅENDE "VORT IMAGE"

I sin artikel om "Vort Image" omtaler de højtrædende redaktør "forskningssøgende" som målrettede. Hvilken misforståelse! Skulle det være nødvendigt at forklare, at man ved målrettet forskning forstår forskning med et formål? Enhver logisk tænkende cyklist - dem findes der heldigvis endnu en del af - vil med lethed kunne indse, at der ingen grund er til at forske i bremseevnen hos koekske mentindsmurte bremseklodder, ej heller i hvor tæt man som cyklist kan komme på en bagudsparkende hest uden at blive ramt etc. Almindelige cyklister må undre sig over denne dyrenes tiltrækningskraft på redaktøren, og i kraft af almindelig sun fornuft vil de kunne konstatere, at såve kørerne som hesten burde være undgået. Endvidere må undertegnede gøre et andet af medlemmerne, nemlig den højt estimerede kasserer HVN, opmærksom på at loo miles turen på fornuftig vis og uden bismag af vinylchlorid kan gennemføres ved hjælp af det ubemærkede brændstof Martini. Hvorfor ikke benytte sig af forhåndenværende midler i stedet for alle disse indviklede retter.

PEUGEOT

skiller sig fordelagtigt ud
fra mængden

Således vil ethvert fornuftigt menneske ud fra ovennævnte let kunne se, at der hos redaktøren og hans evt. applauderende tilhængerskare ingenlunde er tale om en idealistisk målrettet forskning, ja endog ikke om fanatisme, som redaktøren fejlagtigt citerer de bredere cyklistkredse for. Nej, der er tale om en RENDYRKET FORM FOR GALSKAB.

På nuværende tidspunkt må det forventes, at den højtragende redaktør står ganske måbende overfor slig en udtalelse. Så hvorfor ikke skære det ud i pap for ham? Dette kan gøres ved endnu et par eksempler, som der jo findes utallige af:

- 1 Undertegnede har set medlemmer, der tilbragte otte dage cyklende i Yorkshires bakker, i øsende regn og i konstant søgen efter stigninger på 25-33% --- og som ved deres tilbagevenden til det flade fædreland udtalte at ferien havde været vellykket.
  - 2 Det går rygter om at man hos den vorde I.E.B. (Institut for Eksperimentel Bicyklisme) ikke anvender navne på medlemmerne, men betegnelser så som "ham med geartal 9" "hende med kun 5 gear" og "ham med den slappe kæde".
  - 3 Bestiger et medlem et automobil vil han i sin iver for cykelsporten i stedet for højre og venstre anvende betegnelser som kæde- og dynamoside. Dette i analog med styrbord og bagbord.
  - 4 Ved besøg hos div. medlemmer af Turcyclerne vil man kunne observere cykler jævnt fordelt over hele huset/lejligheden (soveværelset til den bedste cykel, stuen til den næstbedste, gangen til nr 3 etc.etc.) Ja, den ærede redaktør har endog uden blusel fortalt at han anvender sin sauna til at tørre cykler i, medmindre hans fornuftige hustru modsætter sig dette (red.anm.: hvilket paradoks! en fornuftig hustru modsætter sig ikke dette). "Trods alt må familien gå forud for cyklerne" mener hun med rette. I det hele taget tror undertegnede m.fl. at vi kan takke reaktørens ægteviv for at man endnu kan opleve redaktøren i situationer, hvor han er omgængelig (red.anm.: Touche!):
- En lille skare cyklister og deres ægtefæller overværede for nogen tid siden "Cyklernes Sang" på det kongelige teater. Trods vor frygt viste redaktøren sig behageligt dæmpet under hele forestillingen.

Ingen bortvisning var nødvendig. Skyldes dette behagelige og lidet kendte træk hos redaktøren hans hustrus gunstige tilstedeværelse? Eller kunne han pludselig indse sin egen latterlige holdning til cykelskaben, som så glimrende blev genspejlet på scenen?

Undertegnede håber ikke at redaktøren og hans evt. applauderende tilhængerskare vil tage disse udtalelser for nært. Vi ved alle, at man ikke kan bøjede folk Deres galskab, men højst have ondt af dem. Denne medlidenhed blev især vakt da redaktøren betroede undertegnede, at han i den forløbne uge havde det rigtig dårligt. Han og hans eventuelt applauderende tilhængerskare led meget af abstinenssymptomer: Bananen ønskede at få fred for dem og havde derfor lukket sin forretning i en uge.

De bredere cyklistkredse

PS.: Det bør understreges, at ethvert ansvar for stove- og misvisende fejl helt og holdent bør pålægges redaktionen. Ren-skrivningen bliver foretaget af redaktøren og meget forståeligt vil denne sikkert forsøge at tage brodden af denne udmærkede affejning af hans uigennemtænkte påstande i sit indlæg. Skulle nogle af bladets opmærksomme læsere få lyst til at vide hvad der virkelig stod kan de derfor henvende sig til

Elise Weng

Red.anm.: Med denne efterskrift har fru-en effektivt hindret os i at øve den barmhjertighedsgerning over for hende såvel som læserne, som det ville være at rette alle formulerings- og tegnsætningsfejl, at fjerne de usaglige og hadske angreb på redaktionen, samt at afkorte hendes sprudlende ordfloam til en læseværdig artikel på ca. 1/2 spalte.

ooo

Kasserer:

Hans Verner Neumann, Østerparken 26
2630 Tåstrup.

Postgiro 7 20 96 73.

turocyklisterne

Avedøre Tværvvej 15
2650 Hvidovre
Tlf. 49 46 70

karrimor

CYKLE-
TASKER

Jupiter

NØRREBROGADE 211

DANMARKS FØRSTE
SPECIALFORRETNING
I CYKLEBEKLÆDNING M. M.